

دولت رئیسی تلاش می کند فساد چای دبش را پنهان کند

رئیس‌ی در سفر اخیر خود به خوزستان گفت: «مبادا بشنوم رشوه، فساد و روابط ناسالم خدای نکرده در یک اداره رخنه کرده است.»

به گزارش سایت خبری پرسون، روشن است که این سخن از نوع انذار است، یعنی آقای رئیس‌جمهور می‌خواهد به کارمندان ادارات و رؤسای آنها و مدیران رده‌های مختلف بگوید ادارات در نظام جمهوری اسلامی باید پاک باشند و رشوه و فساد در آنها راه نداشته باشد.

این سخن، فی‌نفسه بسیار خوبست زیرا یکی از مهم‌ترین وظایف حکمرانی اینست که دستگاه‌های دولتی را عاری از رشوه و فساد نگهدارد و اجازه ندهد هیچ کارمندی در هیچ رده‌ای به اموری از قبیل رشوه و فساد آلوده شود. از نظام جمهوری اسلامی نیز انتظاری غیر از این نیست که هیچ کارمندی در این نظام در هیچیک از دستگاه‌ها اعم از اجرائی، تقنینی، قضائی و شرکت‌ها و هر جائی که وابسته به حاکمیت است آلوده به رشوه و فساد و روابط ناسالم نباشد و همه به وظایف قانونی خود عمل کنند.

اینکه میان این انتظار و آنچه واقعیت دارد چه نسبتی برقرار است، نکته مهمی است که قطعاً آقای رئیس‌جمهور و تمام دست‌اندرکاران امور کشور از آن مطلعند.

قابل انکار نیست که در تمام دستگاه‌های وابسته به نظام حکمرانی اعم از اجرائی، تقنینی، قضائی و... کارمندان و مدیرانی شرافتمند و پاک‌دست وجود دارند که نه‌تنها اهل رشوه و فساد نیستند بلکه از تمام توان و ظرفیت خود برای خدمت به مردم و کشور استفاده می‌کنند. این افراد از بهترین سرمایه‌های کشور هستند که از هر ثروتی ارزشمندتر و مفیدترند و باید از آنها قدردانی شود، به مردم معرفی شوند و کارنامه‌شان در اختیار عموم قرار گیرد تا نسل‌های آینده از آنها الگو بگیرند.

در کنار این واقعیت افتخارآمیز، نباید از واقعیت دیگری که بسیار تلخ است غفلت شود. واقعیت تلخ اینست که در ادارات ما رشوه و فساد بیداد می‌کند و مردم از این وضعیت بشدت رنج می‌برند.

بزرگ‌ترین مورد رشوه، فساد و روابط ناسالم، فساد چای دبش است که در همین دولت رخ داده و متأسفانه تلاش شده مسکوت بماند و فسادنمائی تلقی شود. وجود این آلودگی‌ها در ادارات و دستگاه‌های دولتی به معنای اعم، موجب شده کارهای مردم مختل شوند، پارتی‌بازی رواج پیدا کند و ویژه‌خواری و رانت‌خواری به اموری عادی و معمول تبدیل شوند.

مشکل مدیران ارشد نظام اینست که کارهایشان با یک تلفن یا توصیه به بهترین وجه و در اسرع وقت انجام می‌شوند و آنها هرگز احساس نمی‌کنند در ادارات مشکلی به نام معطل کردن مردم، پشت گوش انداختن و امروز و فردا کردن وجود دارد. به همین دلیل است که فریادهای مردم از دردسرهای زیادی که در ادارات برای انجام کوچک‌ترین کارها برایشان پیش می‌آید اصولاً به گوش حضرات نمی‌رسد و اگر برسد برایشان قابل درک و باورکردنی نیست.

یکی از علل ادامه وضعیت نابسامان ادارات هم همین است که مدیران ارشد هرگز با این نابسامانی‌ها سروکار ندارند و انگیزه‌ای برای حل این مشکل در آنها به وجود نمی‌آید.

اگر امیرالمؤمنین حضرت علی علیه‌السلام از افرادی با عنوان «عیون» که چشم و گوش‌های حاکم هستند برای آشنا شدن با وضعیت کارگزاران در نقاط مختلف قلمرو اسلامی استفاده می‌کردند، برای این بود که دچار این بی‌خبری و بی‌انگیزگی نباشند. این افراد، دارای سه ویژگی بودند، یکی اینکه به صورت ناشناس به بررسی اوضاع می‌پرداختند، دوم اینکه مستقیماً گزارش‌ها را به خود حضرت می‌دادند و سوم اینکه افراد شایسته و صادق و لایقی بودند و حضرت می‌توانستند به گزارش آنها اعتماد کنند. امام خمینی هم از این شیوه استفاده می‌کردند و با استفاده از چنین افراد قابل اعتمادی از اوضاع کشور مطلع می‌شدند و با کج‌روی‌ها در تمام سطوح برخورد می‌کردند.

شاید نتوان در جامعه امروز با گستردگی‌هایی که دارد به این شیوه اکتفا کرد ولی علاوه بر استفاده از سازمان‌های اطلاعاتی و بازرسی &ndash؛ بر فرض اینکه از سلامت برخوردار باشند &ndash؛ لازم است شیوه بکارگیری «عیون» یا چشم و گوش‌ها برای به دست آوردن اطمینان بیشتر استفاده شود. بنابراین، حکمرانان ما باید همواره به صورت مستقیم و محرمانه در جریان امور آنگونه که در پشت پرده می‌گذرد باشند و بدون ملاحظه با مفساد برخورد کنند.

برای تضمین صحت گزارش‌های محرمانه، باید از محصور ماندن در پیل‌های جناحی اجتناب کرد. عناصر یک جناح همیشه هوای همدیگر را دارند و از افشای اسرار همدیگر خودداری می‌کنند. اگر این نگرانی وجود دارد که عناصر جناح مقابل نیز به دلیل احتمال غرض‌ورزی قابل اعتماد نباشند.

راه درست اینست که چشم و گوش‌ها از میان عناصر مستقل انتخاب شوند. ایران را نباید در جناح‌ها محدود دانست. افراد مستقل زیادی وجود دارند

که اهل دلسوزی و خدمت صادقانه به کشور و ملت هستند. استفاده نکردن از خیل عظیم افراد مستقل، ظلم آشکاری است که صورت می‌گیرد. از این خادمان بی‌منت استفاده کنید و از طریق آنها که قابل اعتمادترین نیروها هستند، واقعیت‌ها را بشنوید و باور کنید که بشنوید بهتر است.